

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Узп 193/2023
14.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, са саветником Мирелом Костадиновић, као записничарем, одлучујући о захтеву АА из ..., чији је пуномоћник Север Закић, адвокат из ..., за преиспитивање судске одлуке - пресуде Управног суда, Одељења у Новом Саду III-5 У 16113/21 од 25.05.2023. године, са противном странком Министарством унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Управе за управне послове, у предмету одузимања оружја, у нејавној седници већа одржаној дана 14.05.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба подносиоца захтева поднета против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Управе за управне послове, 03.6 број 210-1-712/20-2 од 23.10.2021. године, којим се, ставом првим диспозитива мења решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Управе за управне послове, 03.6 број 210-1-712/20-1 од 17.06.2021. године; ставом другим диспозитива, усвојена је жалба тужиоца поднета против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Полицијске управе у Кикинди 210-4-87/17 од 08.03.2021. године; ставом трећим диспозитива, понштено је решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Полицијске управе у Кикинди 210-4-87/17 од 08.03.2021. године и предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак.

Наведеним првостепеним решењем од 08.03.2021. године, ставом првим диспозитива, одузима се ловачка пушка марке ИЖ-27Е, калибра 12мм, фабричког броја Е-.. и пиштољ марке Црвена Застава, калибра 7.62, фабричког броја .. и оружни листови број .. и број .., издати од стране ПС Нови Кнежевац на име АА; ставом другим диспозитива, наложено је тужиоцу да по правноснажности решења о одузимању оружја, одузето оружје

отуђи или онеспособи у року од годину дана од дана правноснажности решења, јер у супротном оружје постаје власништво Републике Србије; према ставу трећем диспозитива, жалба не одлаже извршење решења.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде поднетом због повреде правила поступка и повреде закона, подносилац захтева наводи да је образложење побијане пресуде непотупно, штуро и нејасно, те да не обухвата све потребне елементе тужбеног захтева. Указује да је поднеском од 07.02.2023. године, проширио тужбени захтев тако што је тражио поништај три решења, али да суд у побијаној пресуди даје само разлоге који се односе на одбијање дела тужбеног захтева у односу на решење од 23.10.2021. године. Поред тога, Управни суд не даје никакве разлоге за одлучивање без усмене расправе, иако је, имајући у виду комплексност предмета, њено одржавање било потребно. Сматра да има интерес да се предмет овог спора правноснажно оконча, те да се уважавањем жалбе створио привид да је тужбени захтев беспредметан. Предлаже да Врховни суд захтев уважи и побијану пресуду преиначи или укине.

Противна странка је доставила одговор на захтев са списима предмета.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни суд је нашао да је захтев неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде оспорено решење донето је правилном применом одредбе члана 175. Закона о општем управном поступку. Ово стога што је тужени орган, у вези са управним спором покренутим ради поништаја решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Управе за управне послове, 03.6 број 210-1-712/20-1 од 17.06.2021. године, изменио наведено решење, јер је увидом у тужбу и прилоге достављене уз тужбу, утврдио да је пресудом Прекршајног апелационог суда, Одељење у Новом Саду III-309 Прж. Бр. 2660/19 од 04.03.2019. године, тужилац оглашен одговорним за учињени прекршај из члана 8. став 1. Закона о јавном реду и миру, за који није прописана казна затвора, због чега тужбом оспорено решење садржи такве недостатке који га чине незаконитим. Тужени орган је поновним разматрањем жалбе тужиоца, ожалбеног решења и списка предмета, оценио да је у првостепеном поступку одузимања оружја и припадајућих оружних листова од тужиоца, погрешно примењено материјално право, те је решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Полицијске управе у Кикинди 210-4-87/17 од 08.03.2021. године поништио и предмет вратио том органу на поновни поступак. Како је ожалбено решење од 08.03.2021. године поништено, тужилац ће, у поновном поступку, моћи да подноси правне лекове за оцену законитости новодонетих акта. Управни суд је, посебно ценећи наводе тужбе да тужени у оспореном решењу није назначио да ли првостепено решење поништава у целости или делимично, оценио да су, имајући у виду одредбу члан 167. став 2. Закона о општем управном поступку, без утицаја на другачију одлуку.

Према одредби члана 175. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, бр. 18/16), орган против чијег решења је благовремено покренут управни спор може до окончања управног спора, ако уважава све захтеве тужбе, поништити или изменити своје решење из разлога због којих би суд могао да поништи то решење, ако се тиме не вређа право странке у управном поступку или трећег лица.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни суд налази да је пресуда донета без повреда правила поступка, уз правилну примену материјалног права. Побијаном

пресудом оцењена су сва питања и околности које су могле да буду од утицаја на законитост оспореног решења, а образложење пресуде садржи јасне и одређене разлоге којима се суд руководио при оцени законитости оспореног решења, које у свему, као правилне и на закону засноване, прихвата и овај суд.

Поводом навода захтева да је суд пропустио да наведе разлоге због којих није одржао усмену јавну расправу, Врховни суд налази да су неосновани, с обзиром да је Управни суд дао разлоге у образложењу своје одлуке позивајући се на садржину члана 33. став 2. Закона о управним споровима којим је прописано да суд решава без одржавања усмене расправе само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, или ако странке на то изричито пристану. При томе, тужени је у смислу одредбе члана 175. Закона о општем управном поступку изменио своје раније донето решење по жалби подносиоца захтева, тако што је жалбу тужиоца уважио, поништио првостепено решење и предмет вратио на поновни поступак.

Врховни суд је ценио и остале наводе захтева па је нашао да су без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења и побијане пресуде, јер се не односе на правилност и законитост оспореног решења, већ на правилност спроведеног првостепеног поступка, који ће у извршењу оспореног решења бити поновљен и у коме ће бити донета нова одлука, у ком поступку ће тужилац поново имати могућност да штити своја права и на закону засноване интересе.

С обзиром на све изложено, Врховни суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ
дана 14.05.2024. године, Узп 193/2023

Записничар,
Мирела Костадиновић,с.р.

Председник већа – судија,
Јелена Ивановић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић